

blemer i kommuner, der kun har et par eller 10 gyllebeholdere, for de kan selvfølgelig ikke lave en egentlig autorisationsordning og en ordentlig kontrol. Men var det ikke muligt, at ministeren i udvalgsarbejdet lige så vel kunne se på den måde at løse problemet på som den privatisering, der ligger i forslaget?

(Kort bemærkning).

Peter Hansen-Nord (V):

Ministeren forsikrer, at L 209 ikke er tilstrækkeligt til at udløse valg, men det ved jeg nu ikke. Jeg vil ikke tage ministerens ord for noget sikkert her. Jeg vurderer det som et vigtigt led i hele valgstrategien, at ministeren nu begynder at lefle for landbruget: Nu kan man kontrollere sig selv, nu kan folk kontrollere sig selv. I de andre sager, der har været behandlet i dag, L 118 og L 128, er det ministeren, der skal lave kontrollen. Nej, nu begynder lefleriet, så jeg vil alligevel sige, at man ikke skal lade sig tale ned af stolen med forslaget om autorisation og egenkontrol af gyllebeholdere. Det kan meget vel være et skjult påskud til at udskrive valg.

Hermed sluttede forhandlingen.

Afstemning

Lovforslagets overgang til anden behandling vedtoges uden afstemning.

Anden næstformand (Henning Grove):

Jeg foreslår, at lovforslaget henvises til Miljø- og Planlægningsudvalget. Hvis ingen gør indsigelse mod dette forslag, betragter jeg det som vedtaget. (Ophold). Det er vedtaget.

Den næste sag på dagsordenen var:

8) Første behandling af lovforslag nr. L 218: Forslag til lov om ændring af forskellige energifgiftslove m.v. (Justering af rumvarmeafgiften m.v.).

Af skatteministeren (Carsten Koch).
(Fremsat 9/4 97).

Lovforslaget sattes til forhandling.

Forhandling

Jacob Buksti (S):

Lovforslaget indeholder den lovede justering af afgrænsningen mellem forskellige former for energiforbrug, herunder især en præcisering af energi til rumvarme.

Herudover sker der en afgrænsning af forskellige produktionsprocesser, som i sig selv – ligesom ved de tidligere revisioner af lovgivningen om CO₂-afgifter – isoleret set kan virke lidt komisk. Der er også lidt barokt i, at hver gang tingene skal ændres, skal det ske ved lovgivning; men som jeg også har understreget de tidligere gange, skyldes det, at regeringen bl.a. efter pres fra erhvervslivet er gået med til en model, der giver mulighed for aftaler for bestemte produktioner og processer. Hvis det ikke skal stride mod EU-reglerne, forudsættes lovgivning i hvert enkelt tilfælde; men særlig fikst virker det absolut ikke.

Endelig præciserer forslaget elværkerens afregning af afgifter, så de efter en vis overgangsperiode skal afregne fuldstændig som andre virksomheder. Selve reglerne for afregning af elafgift ændres altså ikke med forslaget, men det præciseres, at elværkerne skal overholde lovens bogstav om, at afgiften opgøres på grundlag af faktureringsdatoen.

Socialdemokratiet kan støtte lovforslaget.

Peter Hansen-Nord (V):

Vedrørende L 218 må jeg konstatere, som vi har gjort flere gange siden den grønne skattereform, at endnu en gang er der gået panik i regeringens grønne afgifter. Denne gang er der problemer med afgrænsningen mellem rumopvarmning og proces.

Forslaget er i mine øjne regeringens moderne version af den sjove barneleg Bro, bro, brille, der som bekendt slutter med, at den, der kommer allersidst, skal i den sorte gryde. I dette tilfælde er det eldistributionsselskaberne, som man elegant lænser for 1,75 mia. kr. som en engangsindtægt for måske allerede nu at forsøge at lappe lidt på finansloven for 1998, som de indviede nok kan se ikke hænger helt sammen.

Der er ingen tvivl om, at dette forslag vil medføre mange skulderklap fra finansministeren. Staten er blevet rigere, og befolkningen er blevet fattigere. Men denne kreative form for føring af statens finanser er for mig at se et udtryk for, at vi har en finansielt svag regering, som ligger i forberedelser til et valg. Nu sælger